

Arrest

nr. 60 831 van 2 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 30 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat I. MOHAMMAD verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 20 juli 2009 het Rijk binnen en diende op 3 augustus 2009 een asielaanvraag in. Op 26 november 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Indische nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Kapoorthala. U zou een sikh zijn. Midden 2007 zou u een meisje hebben leren kennen, genaamd K. K.. Jullie zouden zonder dat jullie families dit wisten een relatie begonnen zijn. In het begin van 2008 zou u gearresteerd zijn. Er zou een klacht tegen u neergelegd zijn wegens uw relatie. Na enkele uren zou u vrijgekomen zijn. U

zou geprobeerd hebben om weg te vluchten met uw vriendin en u zou geslagen zijn door haar broer. U zou India in de 5e of 6e maand van 2008 verlaten hebben. U zou naar Italië gereisd zijn, waar u nog een half jaar verbleef. U zou naar België gekomen zijn waar u verschillende keren door de politie gecontroleerd zou zijn. U zou tot tweemaal toe geprobeerd hebben om naar het Verenigd Koninkrijk te gaan. Beiden keren zou u teruggestuurd zijn naar België. U zou hier in augustus 2009 asiel hebben aangevraagd. U legt geen enkel document voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

U legde immers dusdanig veel tegenstrijdige verklaringen af dat er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw asielaanvraag. Deze tegenstrijdigheden waren intern binnen uw gehoor voor het CGVS, maar ook tussen uw verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS. Hoewel uw verklaring voor de DVZ slechts summier was, mag men er toch vanuit gaan dat u deze naar waarheid aflegde. Uw tegenstrijdige verklaringen kwamen echter dusdanig veel voor en ze omhelsden alle kernelementen van uw asielrelaas, dat er geen enkel geloof meer kan worden gehecht aan uw verklaringen.

Zo bestaat er vooreerst zeer veel onduidelijkheid over het exacte moment dat u India verlaten heeft. Bij aanvang van uw gehoor, beweerde u in de **negende maand van 2009 India verlaten** te hebben. Toen u er op gewezen werd dat uw asielaanvraag in België al dateert van augustus 2009, paste u uw verklaring aan: u zou India in de **elfde maand van 2008** verlaten hebben (gehoorverslag CGVS p. 2, 3). Voor de DVZ had u echter al verklaard India verlaten te hebben in **juni 2009**. Later tijdens uw gehoor beweerde u dan weer India verlaten te hebben in **de vijfde of zesde maand van 2008** (gehoorverslag CGVS p. 6). U gaf dus vier totaal verschillende vertrekkdata op. Voorts dient er op gewezen te worden dat er maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw identiteit, temeer daar u deze niet wist te staven met enig formeel identiteitsbewijs. Uit uw administratief dossier blijkt immers dat u in het verleden bij verschillende identiteitscontroles, minstens twee verschillende namen opgaf en verschillende geboortedata (gehoorverslag CGVS p. 5). U legde valse verklaringen af tegenover de Belgische autoriteiten. Het is dan ook onduidelijk wat nu juist uw correcte identiteit is.

Voorts kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. Dit wordt immers gekenmerkt door zeer veel tegenstrijdige verklaringen. U verklaarde problemen te kennen omwille van uw relatie met een meisje. Voor het CGVS beweerde u dit meisje, genaamd **K. K.**, in **juni 2007** te hebben leren kennen. Het meisje zou buiten haar roepnaam Kamal geen andere namen hebben (gehoorverslag CGVS p. 7). Voor de DVZ verklaarde u dan weer het meisje genaamd **P.** in **2008** te hebben leren kennen. Bij confrontatie kon u enkel aanhalen dat uw verklaringen voor het CGVS correct waren. Daar het hier om een essentieel element gaat, is dit zeker niet voldoende. Voorts verklaarde u voor het CGVS duidelijk dat **u nooit met haar bent weggelopen, u zou haar nooit uit haar huis hebben meegenomen, noch zou u haar ooit mee naar uw huis hebben genomen** (gehoorverslag CGVS p. 8). Voor de DVZ had u echter uitdrukkelijk verklaard dat **u uw vriendin had meegenomen naar uw huis, waar jullie ruzie kregen met uw moeder en dat u gedwongen was om uw huis te verlaten**. Hiermee geconfronteerd, beweerde u plots dat uw verklaringen afgelegd voor de DVZ inderdaad correct waren, maar dat u het vergeten was te vermelden. Deze verklaring is volledig ontoereikend gezien de ernst van dit element in uw asielrelaas. Ook verklaarde u uitdrukkelijk dat er **nooit een gewelddadig incident plaatsvond tussen u en de familie van uw vriendin: u zou nooit gevochten hebben met haar vader, broers, of andere familieleden, er zou enkel gescholden zijn** (gehoorverslag CGVS p. 9). Nochtans had u voor de DVZ duidelijk aangegeven **door haar twee broers geslagen te zijn**. Hiermee geconfronteerd, beweerde u opnieuw dat uw verklaringen voor de DVZ inderdaad correct zijn (gehoorverslag CGVS p. 9). Dat u het allemaal niet meer wist, is onafdoende. Ook kon u niet uitleggen hoe u voor de DVZ verklaard had dat u **door haar beide broers werd geslagen**, terwijl u voor het CGVS duidelijk had verklaard dat **één van haar twee broers in Italië verbleef** (gehoorverslag CGVS p. 8, 9). Dat dit aan de tolk van de DVZ lag, is onvoldoende als verklaring. Gezien deze ernstige tegenstrijdigheden kan er dan ook geen enkel geloof meer worden gehecht aan uw beweerde problemen in India. Uw verklaring dat u omwille van uw relatie ook problemen kende met de Indische autoriteiten wordt ook volledig ondermijnd door deze vaststellingen.

Tenslotte kan ook maar weinig geloof worden gehecht aan uw vluchtroute. U beweerde rechtsreeks van Delhi op Milaan gevlogen te zijn. Toen er u op gewezen werd dat u voor de DVZ had verklaard in

Rome geland te zijn, beweerde u het niet meer zeker te weten (gehoorverslag CGVS p. 4). U beweerde met behulp van een Indisch paspoort gereisd te zijn, maar u kende geen enkel inhoudelijk detail van dit paspoort (gehoorverslag CGVS p. 4). Daar u een internationale vlucht naar Europa nam, kan er van uitgegaan worden dat u vroeg of laat aan een identiteitscontrole onderworpen zou worden. U beweerde echter uw paspoort al op het vliegtuig verscheurd te hebben. U kon echter niet uitleggen hoe u zonder enig paspoort voorbij de immigratiecontroles in Italië zou geraakt zijn (gehoorverslag CGVS p. 5). Dat uw smokkelaar alles regelde is een stereotiep en ongeloofwaardig antwoord. Uit bovenstaande vaststellingen kan dan ook niet afgeleid worden dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. Tenslotte dient opgemerkt dat u niet in het bezit bent van enig identiteits- en/ of reisdocument, waardoor uw identiteit en/ of reisweg niet kunnen worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept een "Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15.12.1980" en een "Schending van art. 1 A 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951" in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Verzoeker verklaart India te hebben ontvlucht omdat hij er vervolgd werd omdat hij een verboden relatie had met een meisje van een lagere kaste. Zijn asielaanvraag werd afgewezen omdat zijn verklaringen behept zijn met tal van tegenstrijdigheden zodat er geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas.

2.4. De Raad benadrukt de medewerkingsplicht van de kandidaat-vluchteling met de asielinstanties en wijst erop dat de bewijslast berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

2.5. Verzoeker beroept zich uitsluitend op sociale en familiale problemen naar aanleiding van een liefdesaffaire. De Raad ziet dan ook niet in waarom verzoeker in de onmogelijkheid zou zijn om zijn herkomst, identiteit en nationaliteit te bewijzen. Integendeel de vaststelling dat verzoeker moedwillig de Belgische overheid bedriegt door zich onder verschillende identiteiten kenbaar te maken, heft zijn geloofwaardigheid geheel op. Voorts komt het asielrelaas voor als een verzonnen verhaal waarbij verzoeker op het CGVS duidelijk vergeten is wat hij eerder aan de Dienst Vreemdelingenzaken heeft gemeld.

2.6. Het verzoekschrift komt tegenstrijdig voor waar verzoeker enerzijds stelt dat hij "geen logische verklaring voor zijn verklaringen" heeft doch anderzijds aanvoert dat hij "had door de zenuwen, stress en slechte nachtrust een totale black-out", en "vraagt dan ook om een nieuw verhoor te krijgen zodat hij zijn

asielrelaas kan vertellen". Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker geen melding maakte van dergelijke problemen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS niettemin hij hiertoe meermaals de mogelijkheid had. Bij het aanvatten van het verhoor op het CGVS werd verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of hij "*vragen/opmerkingen*" had, en verzoeker antwoordde hier "*Nee*" op, en gaf zelfs spontaan aan "*stel uw vragen maar*" (gehoorverslag CGVS, p.2). Ook toen verzoeker op het einde van het verhoor gevraagd werd of hij "*nog iets toe te voegen*" had, maakte hij geen gewag van problemen zoals zenuwen, stress of slechte nachtrust en antwoordde louter "*niets toe te voegen*" (gehoorverslag CGVS, p.10). Ook wanneer verzoeker tijdens het CGVS-verhoor geconfronteerd werd met zijn tegenstrijdige verklaringen wees hij niet op ernstige psychologische problemen die het hem onmogelijk maken de feiten toe te lichten die hij zelf aanbrengt. Hij verklaarde enkel "*Ik weet het allemaal niet meer*" (gehoorverslag CGVS, p. 9). De opmerkingen in het verzoekschrift zijn dan ook klaarblijkelijk laattijdig te meer nu hij geen aannemelijke verklaring geeft voor het niet onmiddellijk aanvoeren van deze problemen ter verhoor en hij ook in het verzoekschrift niet aanbrengt welke nuttige elementen eventueel niet zouden zijn aangebracht tijdens de asielprocedure. Dat verzoeker "*een totale black-out*" had kan ook niet worden afgeleid uit de gehoorverslagen, nu verzoeker de vragen klaarblijkelijk begreep en beantwoordde, en zich onbelangrijke gegevens die geen uitstaans hebben met het asielrelaas wel kon herinneren. Hoe dan ook, zelfs indien verzoeker ter verhoor te kampen had met de beweerde problemen dan nog kunnen deze de talrijke tegenstrijdigheden in zijn verklaringen niet vergoelijken. Zo is niet aannemelijk dat hij onverzoenbare verklaringen aflegde over zijn beweerde vriendin en haar familie, dat verzoeker niet eenduidig kan stellen wanneer hij haar heeft leren kennen, of hij wel of niet gevochten heeft met haar familie, of hij wel of niet met haar is weggelopen of meegenomen, of hij wel of niet geslagen werd. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden raken de kern van het relaas, zijn pertinent en talrijk. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. De Raad acht het onaanvaardbaar dat verzoekers verklaringen over de hele lijn en op alle essentiële punten tegenstrijdig voorkomen en dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

2.7. Verzoekers asielrelaas komt klaarblijkelijk frauduleus voor. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker in het verzoekschrift vraagt "*om een nieuw verhoor te krijgen*". Dit zou immers impliceren dat de bestreden beslissing vernietigd dient te worden, en de zaak teruggestuurd moet worden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat de Raad conform artikel 39/2 vreemdelingenwet enkel kan doen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleefte die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Dit is in casu, gelet op wat voorafgaat, geenszins het geval. Derhalve ziet de Raad het nut niet in van de gevraagde vernietiging van de bestreden beslissing ten einde nieuwe onderzoeksdata te stellen. Verzoekers handelwijze komt voor als misbruik van procedure.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming.

3.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert geen specifieke bijkomende argumenten aan voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar India een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK